

ROZHOVOR

NOVÉ: ŘEDITELKA, KUCHYNĚ, VSTUPENKOVÝ SYSTÉM I STANY

Začátek letošního 87. Jiráskova Hronova se nese ve znamení novinek. Jak naznačuje již titulek, mnoho věcí bude jinak než v loňském roce. Poměrně značnou porci emocí vyprovokoval i nový systém objednávání vstupenek. Právě na toto téma tedy začal již tradiční rozhovor se starostkou Hronova Hanou Nedvědovou.

Proč došlo k tomu, že se změnil systém objednávání vstupenek na představení? Nebyly lepší tradiční kartičky?

Šlo o dohodu, která vznikla na půdě festivalového výboru. Dohodli jsme se, že zahájíme prodej vstupenek on-line. Již předloni jsme se bavili, jak by se měl festival dál rozvíjet a změna systému prodeje vstupenek byla jednou z podmínek, kterou jsme jako pořadatelé měli splnit. Pochopitelně, že všechno nové s sebou přináší pozitiva i negativa. Musím říci, že jsme se tomu opravdu hodně věnovali. Nebylo to jednoduché i z toho důvodu, že v KIS se musely změnit i webové stránky tak, aby s nimi systém mohl komunikovat. Změnila se tím i pravidla poskytování vstupenek seminaristům. Byl zájem o to, aby do systému vstoupili právě seminaristé jako první a jako první měli možnost

vstupenky získat. Seminaristů je dvě stě čtyřicet, a když jsme prodej spustili, byla některá představení vyprodaná během několika minut. Některé lidi to vyděsilo, ale vlastně se pouze v jiné formě projevilo to, co se dělo i během předchozích ročníků. Někteří účastníci Hronova volali, že si nezvládnou objednat vstupenky po internetu, takže jsme je celou objednávkou provedli po telefonu. Nyní nemám zatím žádnou zprávu, že by někdo úplně zuřil.

Stalo se mi, že jsem si objednal dvě vstupenky na jedno představení a paní z KIS mě na to zdvořile upozornila... V čem bude tento systém lepší, až se vychytají všechny chyby?

Podle mého názoru se jednoznačně jedná o krok správným směrem. Když se představení objeví na on-line prodeji, i ten, kdo bydlí v Aši nebo ve Znojmě, si může vstupenku koupit okamžitě. Může se podívat na program a rozhodnout se, na co půjde. Do letošního roku musel zájemce o představení vyplnit formulář, který k nám nějak doputoval. My jsme pak postupně vyřizovali jednotlivé objednávky a v případě, že už lístky na dané představení nebyly, museli jsme zájemce kontaktovat. Systém je spuštěný první

rok. V KIS se učí, jak s ním pracovat, ale už teď si jsem jistá, že se jedná o vhodný krok do budoucnosti. Když půjdete do O2 Arény nebo Národního divadla, setkáte se s něčím podobným.

Pokud jde o ubytování, zjistil jsem, že opět funguje ubytování v internátu na Chocholouši a vzniklo i stanové městečko v parku...

Stanové městečko je letošní novinka. Zavedli jsme ji z toho důvodu, že se snažíme přilákat i mladé lidi. Uvědomujeme si, že ne každý se přihlásí do semináře a bude spát ve třídě. Víme, že přijedou i studenti, kteří zde budou jen na několik dní. Někdo přijede pouze na doprovodný program. Pro někoho je to pochopitelně i otázka finančních prostředků. A atmosféra ve stanu má také svoje kouzlo. V tuto chvíli příliš mnoho zájemců o ubytování ve stanovém městečku ještě není. Doufám, že se to rozkřikne. Máme veškeré sociální zázemí a zajistili jsme rovněž čtyři a dvacet hodinovou hlídací službu.

A internát bývalé hotelové školy na Chocholouši?

Bývalý domov mládeže je v celkové rekonstrukci. Je předěláván na hotel. S vlastníkem velmi dobře komunikujeme. Protože jsem tam kdysi pracovala, vím, že v zadní části internátu v přízemí bývala lepší ubytovna. Na jaře jsme tedy majitele oslovili a byli se tam podívat. Nakonec jsme se domluvili na ubytování v šesti pokojích.

Oproti loňsku se mění i systém stravování...

Doufám, že systém stravování loňského roku bude co nejdříve hodně hluboko v zapomnění. Zrekonstruovali jsme kuchyň, která patří k základní škole, nákladem přes deset miliónů korun. Vše je nové. Nabídlí jsme seminaristům po celý týden dvě jídla denně plus jedno vegeta-

riánské. Mohli si je objednat dopředu. Kapacita kuchyně je na pět set jídel. Osobně bych byla moc ráda, kdyby do budoucna mohla jídelna fungovat i pro běžné návštěvníky, nejen pro seminaristy.

Spousta věcí je letos poprvé. Dokonce i nová ředitelka KIS.

Jmenuje se Markéta Machová. Je perličkou, že tajemnice městského úřadu se jmenuje naprosto stejně. Pracovně je rozlišujeme jako blondýnku a brunetku. Nová ředitelka KIS je ve funkci od prvního ledna a všechno je pro ni poprvé. Působila jako vedoucí informačního centra v Náchodě a řídila i cestovní agenturu. Pracovala jako OSVČ. A teď přišla do systému veřejné správy. Je velmi rázná a problémy řeší hned, jak nastanou. Spolupráci s ní si velmi chválím a doufám, že se jí její první ročník Jiráskova Hronova povede. Věnovali jsme tomu hodně času, daleko víc, než kdykoliv jindy. Je to pochopitelné. Bývalá ředitelka Marcela Kollertová pracovala na festivalu třináct let a všechno měla již dokonale zaběhnuté. Jsme na startu a doufám, že všechno dobře dopadne.

Jsou nějaké změny v hracích prostorách?

Letos se bude hrát i v evangelickém kostele, jde o ten kostel, který je vedle internátu na Chocholouši. A bude se hrát i ve stanu, kterému říkáme šapitó, přestože nemá kruhový půdorys. A ten se nachází v parku. Jinak je vše při starém. Vlastně ještě v Jiráskově divadle je také zásadní změna. Funguje zde klimatizace, kterou jsme do prostor divadla zabudovali v těchto dnech. Už nebudeme umírat vedrem.

Návštěvníky každoročně zajímá, které restaurace, bufety a nejrůznější stravovny zanikly a které naopak přibýly. Poradíte?

Místo bufetu, který býval pod Stellou, je nyní restaurace v americkém stylu padesátých let. A bufet, který zde byl, se přesunul do potravin na náměstí. Potraviny budou mít otevřeny na rozdíl od předchozích let i v sobotu a v neděli. Domluvila jsem se s paní majitelkou, jsou připraveni. A kdyby bylo v Hronově opravdu zcela plno, je možné navštívit hospůdku Na Návsi ve Velkém Dřevíči. Zrovna dnes mi volala majitelka, že budou velmi rádi. A ještě si vzpomínám na jednu novotu ohledně stravování. Místní divadelníci, pokud bude zájem, budou dělat v divadelním bufetu Jiráskova divadla snídane.

Honza Švácha

SE SIMONOU NA VĚČNÉ ČASY A NIKDY JINAK

Simona Bezoušková stanula před diváky jako hlavní protagonistka každoročně pořádaného a divácky veleúspěšného představení známého také jako „Úvodní setkání se seminaristy a lektory“ poprvé v roce 2011. Uběhlo šest let a Simona je stálicí, jejíž proslov k začátku festivalu patří stejně neodmyslitelně jako cesta z nádraží, vedro a litry vína.

Sál Josefa Čapka byl naplněn k prasknutí a u vchodů se vytvořily několikametrové kolony způsobené neohledupností některých účastníků, kteří nedokázali odolat pokušení obejmout se s desítkami přátel, a tímto počínáním ucpávali plynulý provoz. Co se nestihne na náměstí, musí se dohnat v divadle, pravda. O to více oceňuji obratné počínání jistých jedinců (zmiřme Ludka Horkého), kteří podepření o letité zkušenosti, dosáhli v disciplíně přijímání pozdravů, objetí a polibků naprostého vrcholu. Postavili se totiž mimo hlediště, neucpávali řady a své známé vyřizovali rychle a mechanicky.

Krom Simony účastníky přivítala i nová vedoucí Kulturního a informačního střediska Markéta Machová. Vyslovila přání, abychom letošní ročník v klidu a pohodě přežili, a že pokud budeme respektovat pravidla, můžeme pak vzájemné setkání

zdrárně ukončit ohňostrojem.

Následoval potlesk a slova se opět chopila Simona. Jejím ztvárnění "představení lektorů seminářů" lze jen těžko něco vytknout. Za pozornost stojí snad jen reakce publika při zmínce, že se Diskusní klub bude scházet pod bílým stanem na náměstí. Vašek Alexa se zasmál. Nahlas.

Dále stručně:

- když se sprchujete, myslíte na kamarády, kteří se přijdou sprchovat po vás. (2 minuty a dost)

- na ZŠ Palackého se nesmí: kouřit, zapalovat svíčky, hrát si s ohněm, používat topení, hrát na piano

- na ZŠ Palackého se smí: spát, hrát stolní fotbal

- svítivý pásek, který vám připnuli kolem zápěstí, budete potřebovat celou dobu, jinak se nevyspíte.

- semináře začínají v devět (ráno!). Kdy končí, vám sdělí lektori.

- Wi-Fi v ZŠ Palackého nefunguje

- ve 26. minutě kdosi spadl ze židle

- je možné nově snídat v bufetu v Jiráskově divadle (potlesk)

- divadelní prostor "šapitó" je tam, kam hledí Alois Jirásek

- každý den vychází zpravodaj. Podrobnosti mi ovšem unikly, neboť se chlapík sedící za mnou, již značně v náladě, rozpovídal o třech mexických krasavicích, které přišly na jakýsi konkurz. Tak můžete zkusit zalistovat.

Simona hovořila 31 minut a 16 vteřin. Ve svém projevu konstantní, však navýsost přesná. Před šesti lety to bylo 31 minut rovných.

Vít Malota

VALÉRIE NAČERNO

Všech pět představení Valérie a týden divů souboru V. A. D. Kladno je už vyprodáno. Zájemcům proto zbývá jediné řešení: dostat se do sálu načerno. Nejméně průbojným povahám je V. A. D. připraveno pomoci. Cca 2-3 diváky propašujeme

do sálu jako speciální osvětlovače, jednoho jako požární dozor. Dalších nejméně 6 diváků můžeme do sálu nanosit v bednách na rekvizity a v kulise – kadibudce. V nejhorším se půjde víckrát. Sraz za divadlem.

V. A. D.

ROK NA VSI S JAROMĚŘSKÝMI DIVADELNÍKY

RECENZE

Tříhodinovka, kterou přivezl na zahájení Jiráskova Hronova Divadelní soubor Vrchlický z Jaroměře (zahrálo si celkem 36 lidí), si vysloužila u části hlediště ovace ve stoje. To bezpochyby patřilo nejen hercům za to, že vydrželi utáhnout tři hodiny na jevišti (to je pokud se nemýlím dlouhý rekord JH – alespoň já jsem zde tak dlouhé představení za patnáct let neviděla), ale i za to, jak téma dokázali pod vedením režiséra Jana Sklenáře zpracovat. Mrštíkových Maryša jednoznačně vede hitparádu nejhranějších a nejoblíbenějších starších českých her, ale jejich Rok na vsi (zpracovaný před lety Miroslavem Krobotem pro pražské Národní divadlo, 1993) je natolik rozsáhlý, že navzdory kvalitám textu po něm málokdo sáhne. Navíc, rozhodnout se pro projekt s takovým množstvím herců nese spoustu rizik, zvláště v amatérském prostředí. Všichni rizika se ovšem rozhodli jaroměřští podstoupit a vyplatilo se to. Text, který zachycuje v koloběhu jednoho roku dramatické osudy fiktivní vesnice Hrabůvky přelomu 19. a 20. století a jejích obyvatel, propletené s nejrůznějšími lidovými rituály a zvykoslovím, je opravdu výborný. I když režisér neměl k dispozici stejně nadané herce, nevadilo to. Ti, kterým hraní zas až tolik nešlo, ho nahrazovali energií, nadšením – a pokorou vůči příběhu i spoluhráčům.

V inscenaci je hodně patrná Sklenářova herecká zkušenost ze setkání s různými režijními poetikami, nejvíce asi ze spolupráce s režijním duem Skutr v Klicperově divadle i jinde. Z toho pak vyplývá jistá nevyrovnanost stavby inscenace, do níž

pronikají tyto nejrůznější vlivy i případné klišé. Nejpůsobivější – alespoň pro mě – tedy bylo, pokud se sázelo na čistě realistické ztvárnění s psychologickými podtexty. Herci a herečky se v krajích cítili jistě, a lehce hašteřivé dialogy pantatínků a panímaminek fungovaly zcela autenticky, podobně jako mladý venkovský samec a nezodpovědný frajer Antoš, jemuž všechny místní dívky, ve vidině budoucího manželství dobrovolně otevírají náruč i další intimní části sebe sama. Stejně působivé jsou hromadné stylizované scény v kostele. Horší je to, když se zabrousí do jiného žánru, který není tak docela kompatibilní ani s celkovým konceptem, ani s možnostmi herců. Tady mám na mysli například symbolické ztvárnění erotického vztahu Rybáře a Vrbčeny prostřednictvím fyzického divadla či stylizované choreografie, ale také výtvarnou stránku při celkovém pohledu na vesničku Hrabůvku, kde výrazné proměny „jedovatých“ barev pozadí za náznakem krajiny s kostelíkem působí jako v kabaretu. Celkově se ovšem dá říci, že mnohé z toho, co by se dalo v profesionálním divadle pokládat za nedokonalosti (například zpěv, ztrácející se slyšitelnost replik apod.), v tomto případě působí s až dojemnou autenticitou, jako dokument propojující realitu hraného příběhu s realitou představitelů. Ti jsou totiž vesměs výborně typově obsazení a v celkovém kontextu fungují velmi uvěřitelně. První večer v Jiráskově divadle se tedy vydařil, neboť přinesl téma i celkovou atmosféru, která – jak se domnívám – uspokojila nejen festivalové hosty, ale i místní publikum.

Jana Soprová

3 OTÁZKY PRO JOSEFA HORÁČKA,

principála souboru DS Vrchlický Jaroměř a představitele Rybáře v Roku na vsi.

Rok na vsi je pro amatérský soubor skutečně úctyhodná „kláda“. Jak jste na ten titul přišli?

Ten nenapadl nás, ale herce Jana Sklenáře a jeho životního druha Miroslava Zavičára. My jsme hledali hru, kde by si nás pod jejich vedením mohlo zahrát co největší množství (v souboru je kolem 45 aktivních členů a hraje nás 36). S Janem Sklenářem už máme za sebou jednu předchozí úspěšnou spolupráci, Ženitbu. Začalo to tím, že jsme čistou náhodou přišli ke grantu, jedna firma nám dala tisíc dolarů. Řekli jsme si, že bychom si mohli zaplatit spolupráci s profesionálním režisérem, a vyzkoušet si, jak to funguje. Žádného profesionálního režiséra jsme nesehnali, ale protože mám vazby na Klicperovo divadlo, dostal jsem se až na Jana Sklenáře, a ten se té příležitosti chopil. Zrodila se mezi námi skvělá spolupráce.

Jak dlouho trvala příprava inscenace? Je Jan Sklenář drsný režisér?

Je možná až zarážející, že jsme to stihli během dvou měsíců. Na zkoušky jsme chodili od šesti sedmi a odcházeli o půlnoci, někdy v půl druhé ráno. Což už bylo dost kruté, když si představíte, že člověk odchází z divadla v půl druhé a vstává do práce v půl páté. Ale Honzík si všechny získal, a když řekl, že jsme ve skluzu a musíme zkoušet v neděli, nikdo ani nepípl a přišli všichni. Moje kamarádka, dnes už velká divadelní kapacita Jarka Holasová, má heslo: „Kdo chce zapalovat, musí hořet“ – a Honzík, to je chodící pochodeň. Má obrovské charisma, nemá vůbec potřebu být drsný, dokáže všechny zapálit takovým způsobem, že mu nejde odolat.

Dozvěděla jsem se, že jste přišel k divadlu a k zaměstnání v oblasti kultury z velmi vzdáleného oboru. Prozradíte více?

Začínal jsem hrát ochotnické divadlo v době, kdy jsem byl ještě vyšetřovatelem závažné trestné činnosti na Východočeské krajské správě v Hradci Králové, tedy policista. Ovšem trvám na tom, že to má k divadlu opravdu hodně blízko. Protože u policie, to je někdy opravdu velká komedie. Teď jsem ředitelem Městského kulturního střediska v Jaroměři a hraju amatérsky divadlo.

jas

KDO JE KDO ANEB LEKTOŘI SEMINÁŘŮ

D jako DVOULETÝ KURZ DRAMATIZACE

Seznámení se způsobu, jakými lze v amatérském divadle dramatizovat prozaický text.

Kateřina Menclerová, dramaturgyně Městského divadla Zlín.

OMP jako ONE-MAN-PUPPET-SHOW aneb SOLO-LOUTKOVÉ PŘEDSTAVENÍ DO KAŽDÉ RODINY

Vymyslíte, vytvoříte a nazkoušíte krátké loutkové představení, které bude jenom vaše.

Tomáš Běhal, loutkoherc, režisér, dramaturg, propagátor loutky a statutární předseda Toy machine, o. s.

Tomáš Podrazil, loutkoherc, hudebník, zástupce statutárního předsedy Toy Machine, o. s.

DS jako DĚTSKÝ SEMINÁŘ "BAMBINI" LENKA BÓROVÁ (Itálie)

První krůčky po prknech, která znamenají svět... Český a italský.

Lenka Bórová (Peggy), vedoucí dětských divadelních souborů, lektorka cirkusových dovedností pro děti.

HASIT jako HEREC A SITUACE

Spolupráce režiséra s hercem na tvorbě nosné dramatické situace, ohledávání prostoru, který taková situace dává pro práci na herecko-režijní interpretaci jednotlivých postav a témat hry.

Luděk Horký, dramaturg, režisér a pedagog, vedoucí Centra dramaturgie dětské tvorby v České televizi.

HTP jako HEREC, TĚLO, PROSTOR

Hercovo tělo jako důležitý zdroj divadelní tvorby v duchu Grotowského zásady, že to, co herec potřebuje, není uvědomovat si své vlastní tělo, ale nebýt od svého těla odtržený.

Štěpán Pácl, kmenový režisér souboru činohry Národního divadla v Praze a pedagog DAMU.

J jako JEVIŠTNÍ ŘEČ aneb HUDBA JAKO IMPULZ PRO PRÁCI S HLASEM A TEXTEM

Hlasová a mluvní technika a nad ní jevištní verš, básně i próza ve spojení s rytmem a hudbou...

Eva Spoustová (Málková), herečka a režisérka, pedagožka DAMU.

Jarmila Parčiová, lektorka hudebně vzdělávacích programů, členka souboru Rámus.

KPR jako KURZ, PRAKTICKÉ REŽIE

Osmé soustředění posluchačů dlouhodobého vzdělávacího projektu.

Kateřina Fixová, herečka a dramaturgyně Divadla A. Dvořáka v Příbrami, lektorka a porotkyně.

Milan Schejbal, režisér a umělecký šéf Divadla A. Dvořáka v Příbrami, pedagog DAMU.

KreP jako KREATIVNÍ PRODUKCE

Rady, tipy, triky a třeba i trocha teorie z produkce, managementu, marketingu a PR divadelních projektů i tradičních "kamenných" domů.

Tereza Sochová, ředitelka divadla DISK a nezávislého souboru Cabaret Calembour.

H jako HUDEBNÍ SEMINÁŘ aneb DYCHAT, ZPIVAT, ŽÍT

Uchopení každodenní zvukově-hudební zkušenosti a její převedení do interpretovatelné formy.

Jan Matásek, hudebník a hudební skladatel.

P jako PANTOMIMA

Základy klasické i moderní pantomimy, improvizace, akrobacie (technika pádů a soubojů, stojky a salta) a jevištního pohybu vůbec.

Michal Hecht, mim, režisér a pedagog na volné noze.

RDR 45+ jako REŽIJNĚ DRAMATURGICKÁ KONCEPCE a její REALIZACE – UPGRADE

Objevování TÉMAT, hledání MOTIVŮ a MOTIVACÍ dramatických postav v situacích dramatického textu.

Jaromír Hruška, režisér a dramaturg Městského divadla v Českém Krumlově.

S jako STORYTELLING aneb O REMESLE VYPRAVEČSKÉM

Vypravěč tvoří obrazy a jako pečlivý průvodce jimi provádí tak, aby příběh ožil.

Martin Hak, absolvent DIFA JAMU, vypravěč příběhů.

DK jako DISKUSNÍ KLUB

Spontánní výměna názorů na představení uvedená v programu Jiráskova Hronova.

René Vápeník, naivní herec, amatérský i profesionální režisér, lektor přehlídek.

TDDT jako TRANSDISCIPLINÁRNÍ DIVADELNÍ TVORBA

Netradiční prostory, nedramatické látky, imerzivní divadlo, performance a site-specific.

Ivo Kristián Kubák, režisér, umělecký šéf divadelního souboru Tygr v tísní, pedagog DAMU.

Marie Nováková, dramaturgyně Městského divadla Kladno a souboru Tygr v tísní.

VDP jako VYUŽITÍ DIVADELNÍCH PROSTŘEDKŮ PRO PRÁCI SE SKUPINAMI

Komunikace, práce s tématem, se vztahy, vedení rozhovorů, řešení konfliktů, sociální skupiny a jejich vnitřní dynamika.

Renata Vordová, absolventka DAMU, režisérka několika amatérských souborů, lektorka, tlumočnice písní a básní do znakového jazyka.

ŽAK jako ŽONGLOVÁNÍ A KLAUNÉRIE

Žonglování s různými předměty a základy klaunérie a fyzického divadla.

Marco Migliavacca, žonglér, klaun a kouzelník, spoluzakladatel La Scuola di Circo e Teatro DimiDimitri a Novara.

PC jako PROBLÉMOVÝ CLUB

Veřejné diskusní fórum – disputace pětičlenného lektorského týmu a účastníků z pléna.

Alena Zemančíková, dramatička, spisovatelka, dramaturgyně literárně-dramatického vysílání Českého rozhlasu 3 – Vltava.

Schlegelová, režisérka a dramaturgyně Divadla Letí a Českého rozhlasu, pedagožka DAMU.

Aleš Bergman, divadelní vědec, režisér a pedagog JAMU a DAMU.

Vladimír Fekar, dramaturg Městského divadla Zlín, autor, dramatik, básník, pedagog.

Michal Zahálka, teatrolog a překladatel, dramaturg Mezinárodního festivalu Divadlo Plzeň.

Slavnostní zahájení 87. Jiráskova Hronova

Sobota 5. srpna v 15:30,
náměstí Čs. armády

Oficiální hosté:

Pavel Bělobrádek, místopředseda vlády
Milan Uhde, politik, dramatik, prozaik
Martina Berdychová, náměstkyně
hejtmana, odpovědná za oblast kultury
Zuzana Malcová, ředitelka Odboru regionální a národnostní kultury, MK
Lenka Lázňovská, ředitelka NIPOS,
předsedkyně FV JH
Členové Zastupitelstva města Hronova

ON-LINE PŘEDPRODEJ VSTUPENEK ANEB KDY JE POKROK NA ŠKODU

Divadlo nekritizují. Necítím k tomu oprávnění, protože se domnívám, že herecká práce je ryze subjektivní a nedá se sešněrovat do pouček a pravidel. Ale spoň z větší části – jako fotograf totiž vím, že zlatý řez bude platit vždy, nicméně tisíc lidí, tisíc pohledů na věc. Co jednoho zaujme, druhého znechutí. Umění se svazovat nedá.

V opozici k umění stojí věda a technika. V divadle může být dvě a dvě pět, v technice to jsou vždy a za všech okolností čtyři. A tím se dostávám k jádru věci. ON-LINE PŘEDPRODEJ VSTUPENEK. Bohové, co vás po světě, nad ním i pod ním je, jak jste to mohli dopustit! Za svůj život jsem postavil několik webů, designoval dva e-shopy a vytvořil bezpočet internetových formulářů. IT a design je moje práce i můj koníček. A tedy vím, že jakkoliv dobře myšlená aplikace, například váš předprodej vstupenek, ztrácí jakoukoli přidanou hodnotu, pokud je udělaná špatně.

Nevím, jak je předprodej vstupenek postavený uvnitř a vlastně mě to jako uživatele ani nezajímá, podstatné je, co je venku. Rozhraní mezi strojem a člověkem. Vývoj každé aplikace by měl sestávat z několika daných kroků, které tu nechci vypisovat. Zmíním pouze dva, jeden je na úplném začátku – analýza požadavku. Druhý stojí zcela na konci – důkladné testování. Podle mého názoru (nikoliv ajťáka, ale diváka, který chce koupit lístky do divadla) byly oba tyto kroky hrubě podceňeny. Mrzí mě to, protože objednání lístků na všechna představení, která chceme s přáteli navštívit, a jejich následný tisk, mi sebralo tři hodiny života. Tři hodiny měřitelného času. Kolik dní života jsem ztratil

tím, jak jsem u toho zuřil, se nejspíš nikdy nedozvím.

Abych tu nepsal jen abstraktně, následuje výčet chyb:

1) Nejhorší prohřešek je ten, že nelze nakoupit vstupenky najednou. Naházet je do košíku jako v klasickém e-shopu, zadat jejich množství a zaplatit dohromady.

2) Objednat a zaplatit lze vždy pouze vstupenky na jedno představení. A projít celé kolečko nákupu. Zadat kontaktní údaje, způsob platby, potvrdit bance přes SMS platbu pokaždé zas a znovu.

3) Divadelní představení nejsou při výběru nijak logicky seřazena. Nebo jsem toto řazení nerozeznal. Nejsou řazena podle data, nejsou řazena podle abecedy, plánuje a vybírá se na celý týden velmi obtížně.

4) Myslím, že objednávání lístků do Myšárny vyžaduje výběr sedadel. Proboha proč, když v Myšárně jsou nečíslované lavice?

5) Na některé scény nelze objednat víc lístků než 7. Nás je ale osm, takže kolečko s platbou a potvrzením údajů a potvrzením SMS bance se musí absolvovat znovu kvůli jednomu lístku.

6) Plateb bylo při objednávce pro osm lidí na sedm dní (cca 3 představení denně) tolik, že na poslední dvě už nebylo možné další lístky objednat. Už nevím, zda další platby nepovolila banka nebo zda má v sobě on-line rezervační systém pojistku, která po definovaném množství lístků už další neprodá, takže nám nezbylo nic jiného, než udělat rezervaci.

7) Závěrečná obrazovka on-line rezervačního systému po nákupu vstupenek je pokaždé jiná. Jednou je to stránka na-

bízející stažení PDF se vstupenkami, jednou je to about:blank, jednou poděkování za nákup...

8) V předchozím bodě jsem zmínil stránku s odkazem na stažení PDF se vstupenkami. Bohužel stažení souboru se nepodařilo. Ani jednou.

9) Emaily se vstupenkami jsou dvojího druhu. Dva obsahovaly odkaz na stažení PDF, ostatní nikoliv. Dvoje vstupenky jsem vytiskl mrknutím oka, zbylé mi zabraly hodinu a půl, kdy jsem musel z emailů vyřezat čárové kódy, zkontrolovat, že jsem na žádný nezapomněl, popsat je a poslepnout dohromady... Design těchto druhých emailů je také nedotažený do konce, protože při tisku se mezery mezi jednotlivými čárovými kódy výrazně liší.

10) Slovenština v emailech mě už opravdu nepřekvapí. Ale to, že jednou je sekce Voľné a jednou Žiadne, už mě opravdu baví.

Výpis chyb není úplně přesný, jednak uteklo už 11 dní, jednak jsem se ze začátku na chyby tolik nesoustředil, protože jsem je nečekal, a už vůbec ne v takovém množství. V podstatě jsem objednánil lístky na sedm dní pro osm osob udělal lepší testování aplikace, než proběhlo při předání díla na Městském úřadě nebo v Kulturním a informačním středisku. Pokud tester (předpokládám, že nějaké testování proběhlo) objednal jednu vstupenku na jedno představení, nemohlo mu přijít na celém systému nic divného. Ale tady si nikdo nekupuje jednu vstupenku na jedno představení, vždyť Hronov je divadelní festival!

Věřím, že nervy, které mi objednání vstupenek notně pošramotilo, se vyléčí díky divadlu a věřím, že nebudu muset stejně martyrium podstupovat i příští rok.

Patrik Stach,

15 let pravidelný návštěvník JH

ROZBOROVÝ SEMINÁŘ KLUBU REŽISÉRŮ SČDO

Také v rámci letošního 87. JH se bude konat rozborový seminář Klubu režisérů SČDO. Seminář je určen pro všechny, kteří se zabývají, či chtějí zabývat, rozbořením představení (režisérů, dramaturgů, porotců, herců aj.).

Na každém semináři budou podrobně rozebírána vybraná představení, když úvodní slovo do rozpravy zajišťují členové Klubu režisérů SČDO a následně je možno hovořit i o dalších představeních uvedených v rámci 87. JH, dle zájmu frekventantů.

Rozborový seminář je organizován jako

otevřený a mohou ho navštívit všichni, i účastníci přehlídky s jen několikadenním pobytem, kteří mají zájem konfrontovat své názory na představení.

Rozborový seminář bude probíhat od neděle 6. 8. 2017 do soboty 12. 8. 2017, vždy od 9.00 hod. (předpoklad trvání 2–3 hod.), v učebně ve 2. p. ZUŠ v Hronově (pod kostelem).

Vedoucím lektorem bude Rudolf Felzmann.

Všichni zájemci jsou vítáni!

Za KR SČDO Jaromír Kejzlar

ŽIVOT NA PROVÁZKU

Regionální muzeum v Náchodě vás zve do Rodného domku Aloise Jiráka v Hronově na výstavu marionet nazvanou „Život na provázku“.

V době konání Jiráskova Hronova otevřeno každý den 9–12, 13–18 hodin.
www.muzeumnachod.cz

HRONOVSKÁ IMPRESE

Už když jsem se někdy v květnu rozhodoval, jestli letos jet nebo nejet, ozývalo se mi: „Hronov je tradice!“ Zvláštní, jak taková lakonická věta dokáže smést ze stolu všechny ostatní otázky: jestli nemám nějaký lepší způsob, jak trávit čas; jestli mě opravdu zajímají zdejší představení; jestli mě to pořád ještě baví. Na to všechno je odpověď: „Tradice!“ A jedu. Oproti loňsku kupříkladu posun. Jistý časový úsek jsem si připadal jako živoucí klišé, že tomuto volání tradice tak snadno podléhám. Letos jsem s tím zcela spokojen a ještě si na to dám pivo a klobásu.

A když vystoupím na zdejších nádraží, tradice na mě mává ze všeho, co potkávám. Jasně že Singer, jasně že Triton, jasně že náměstí. Jasně že potkávám čím dál tím víc známých tváří – jasně, čau Aničko, to víš, že se obejmeme, jako loni, předloni, před sedmi lety; jasně, a s tebou si jenom podám ruku, vždycky si podáváme ruku; jasně že nevíme o čem se bavít, jako loni, předloni, před sedmi lety, nic si z toho nedělej, hlavně že Hronov; a co ty, pořád nemáš angažmá?

Spokojeně unášen tímto proudem rituálů mířím do informačního střediska a přichází první zádrhel – infocentrum se nachází na radnici. Zatlačím slzu nad přerušenu tradici a pokorně se nechám evidovat. Cestou k ubytování minou velký bílý stan, hned vedle stanu, ve kterém se tradičně peče prase. Dozvídám se, že v tomto bílém stanu se letos budou péct diskutující. Novoty. Začínám být nervózní. Když se dozvídám, že první představení nehrají hronovští, iluze o pokojném stereotypu jsou nadobro pryč.

Jasně, že je všechno jinak! Mým letošním

šéfredaktorem není David Slížek, který teď asi někde chrstí chrastítkem nad svým novorozenětem, jiný je řád představení, v němž se mezi doprovodným programem těžko hledá program hlavní, jiná je ředitelka KISu, která doufá, že to společně doklepeme do konce a jiný je i systém lístků, který stále chápou tak málo, že si o něm nemohu dovolit nic napsat. A nebude Kámen!

Při zahájení stojí na schodech Jiráskova divadla lidé v maskách a s nástroji a také mluví o tradici. Je to skutečně hluboká tradice, málokdo z nás si dokáže opravdu představit, co to je, když něco trvá osmdesát sedm let! Není divu, že těm lidem na tom tak bytostně záleží. To, co přesahuje rámec jednoho lidského života, budí dojem, že je tady odjakživa.

Ti lidé říkají: „Toto je náš Jiráskův Hronov, který propůjčujeme mezidruhové divadelní přehlídce. Užívejte tuto tradici dobře!“ Dosud mě nenapadlo nad tím přemýšlet takto. Po řadu let jsem nerozlišoval, že je tady na jedné straně Jiráskův Hronov a na druhé straně mezidruhová divadelní přehlídka. To až poslední roky.

Pozoruhodné je, že i toto téma se už pomalu stává tradicí. A popravdě, zatím mě to dost baví sledovat.

jam

FESTIVALOVÉ TAXI

Telefon +420 774 097 952

Ve všední dny jezdíme od 8:00 do 2:00 každou hodinu, o víkendy každou půlhodinu.

Pro ubytované na internátech ve Velkém Poříčí v Náchodě nebo Na Chocholouši je Taxi ZDARMA.

(vstupenkou je papírový náramek příslušné barvy).

Pro ostatní účastníky platí symbolická částka Kč10,-/osobu.

Stanoviště festivalového taxi
V Hronově – z pravé strany Jiráskova divadla.
Před internáty v Poříčí, v Náchodě a na Chocholouši.

	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.
Hronov Jiráskovo divadlo	8:00	8:30	9:00	9:30	10:00	10:30	11:00	11:30	12:00	12:30	13:00	13:30	14:00	14:30	15:00	15:30	16:00
Internát Velké Poříčí	8:05	8:35	9:05	9:35	10:05	10:35	11:05	11:35	12:05	12:35	13:05	13:35	14:05	14:35	15:05	15:35	16:05
Hronov Na Chocholouši	8:10	8:40	9:10	9:40	10:10	10:40	11:10	11:40	12:10	12:40	13:10	13:40	14:10	14:40	15:10	15:40	16:10
Hronov Jiráskovo divadlo	8:15	8:45	9:15	9:45	10:15	10:45	11:15	11:45	12:15	12:45	13:15	13:45	14:15	14:45	15:15	15:45	16:15
Hronov Jiráskovo divadlo	8:25	8:25	9:25	9:25	10:25	10:25	11:25	11:25	12:25	12:25	13:25	13:25	14:25	14:25	15:25	15:25	16:25
Internát Náchod	8:40	8:40	9:40	9:40	10:40	10:40	11:40	11:40	12:40	12:40	13:40	13:40	14:40	14:40	15:40	15:40	16:40
Hronov Jiráskovo divadlo	8:55	8:55	9:55	9:55	10:55	10:55	11:55	11:55	12:55	12:55	13:55	13:55	14:55	14:55	15:55	15:55	16:55
pokračování																	
Pátek 4. - sobota 12. srpna	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.	**odj.	odj.
Hronov Jiráskovo divadlo	**17:00	17:30	18:00	18:30	19:00	19:30	20:00	20:30	21:00	21:30	22:00	22:30	23:00	23:30	0:00	0:30	1:00
Internát Velké Poříčí	17:05	17:35	18:05	18:35	19:05	19:35	20:05	20:35	21:05	21:35	22:05	22:35	23:05	23:35	0:05	0:35	1:05
Hronov Na Chocholouši	17:10	17:40	18:10	18:40	19:10	19:40	20:10	20:40	21:10	21:40	22:10	22:40	23:10	23:40	0:10	0:40	1:10
Hronov Jiráskovo divadlo	17:15	17:45	18:15	18:45	19:15	19:45	20:15	20:45	21:15	21:45	22:15	22:45	23:15	23:45	0:15	0:45	1:15
Hronov Jiráskovo divadlo	17:25	17:25	18:25	18:25	19:25	19:25	20:25	20:25	21:25	21:25	22:25	22:25	23:25	23:25	0:25	0:25	1:25
Internát Náchod	17:40	17:40	18:40	18:40	19:40	19:40	20:40	20:40	21:40	21:40	22:40	22:40	23:40	23:40	0:40	0:40	1:40
Hronov Jiráskovo divadlo	17:55	17:55	18:55	18:55	19:55	19:55	20:55	20:55	21:55	21:55	22:55	22:55	23:55	23:55	0:55	0:55	1:55

* v pátek 4. srpna jezdíme od 17 hodin

** odjezdy v každou půlhodinu platí pouze v sobotu 5. a 12. 8. a v neděli 6. 8. (barevně nadřazené sloupce)

*** Poslední odvoz v 1:30 hodin!

POZOR, odvoz z Náchoda je na zavolání na tel. +420 774 097 952

PROGRAM

Neděle 6. 8. 2017

Jiráskovo divadlo, 16.30–18.00, 19.30–21.00
Rádobydivadlo Klapý / režie: Ladislav Valeš
Ladislav Valeš: **...dlouhá cesta**

Sál Josefa Čapka, 14.00–15.05
Súbor uložit jako Bratislava, SK /
režie: Pavel Viecha
Tereza Stachová a kolektiv:
Pojednávání vo veci Genesis

Sál Josefa Čapka, 16.00–17.05, 21.00–22.05
Latrina Magika při V.A.D. Kladno /
režie: Latrina Magika
Vítězslav Nezval, John Red:
Valérie a týden divů

Myšárna,
15.30–15.55, 17.30–17.55, 20.15–20.40
Inverze Most / režie: Pavel Skála
Pavel Skála a kolektiv: **To si viděl**

Sokolovna,
14.15–15.05, 16.20–17.10, 19.00–19.50
Rámus Plzeň / režie:
Zdena Vašíčková a soubor
Zdena Vašíčková: **V prdeli**

Hotelová škola, 22.15–23.05
Jan Mocek a kolektiv
Kukačka (work-in-progress)

Malý sál Jiráskova divadla, 22.15–23.45
Setkání s Irenou Konývkovou a tvorbou HOP-
HOP, ZUŠ Ostrov

Šapit0, 15.00–15.40
Divadlo U staré herečky / režie: Jiří Vyšehrad
Tomáš Jarkovský: **Ošklivé kačátko**

Park, 20.30–21.30
Geisslers Hofcomedianen /
režie: Petr Hašek
Carlo Gozzi: **Láska ke třem pomerančům**

Šapit0, 21.30–22.40
DS Klas / Divadlo Zdrhovadlo Klášterec n/O
/ režie: Václav Polda
Bohumil Hrabal: **Ostre sledované vlaky**

KDO DŘÍV PŘIJDE, TEN DŘÍV SEDÍ

Zakoupené vstupenky vám zajišťují vstup do sálu, ne však konkrétní místo, na které si sednete. Je tedy na vás, jak rychle a šikovně budete. A to i v sále Jiráskova divadla! Chodte včas a budete mít ten nejlepší výhled na jeviště. A navíc svým pozdním příchodem nevyrušíte probíhající představení.

red

PROGRAM

Sobota 5. 8. 2017

Jiráskovo divadlo, 16.45–17.45, 20.00–21.00
HOP-HOP, ZUŠ Ostrov /
režie: Irena Konývková
Ota Hofman, Irena Konývková: **Útěk**

Sál Josefa Čapka, 16.45–17.50, 20.35–21.40
Súbor uložit jako Bratislava, SK /
režie: Pavel Viecha
Tereza Stachová a kolektiv:
Pojednávání vo veci Genesis

Sál Josefa Čapka,
14.15–15.20, 19.00–20.05, 22.15–22.30
Latrina Magika při V.A.D. Kladno /
režie: Latrina Magika
Vítězslav Nezval, John Red:
Valérie a týden divů

Myšárna,
19.00–19.25, 14.30–4.55, 22.15–22.30
Inverze Most / režie: Pavel Skála
Pavel Skála a kolektiv: **To si viděl**

Sokolovna, 22.15–23.35
DS Ty-já-tr/NAČERNO Praha /
režie: Ondřej Pečený
A. C. Doyle, J. Janků: **Prokletí rodu Baskervilleů aneb Pozor zlý pes!**

Šapitó, 21.30–23.10
NEKROteatro / režie: Jana Mícenková
Jana Mícenková: **Čekání na Mickey Rourke**

Čenžování v meetingpointu

Nepodařilo se vám úspěšně se popasovat s elektronickým systémem objednávání vstupenek? Něco jste prošvihli, překoukli, přecenili své síly? Máte vstupenek moc, nebo málo? MEETINGPOINT je vaše poslední šance, jak dosáhnout spokojenosti. Přijďte k bílému stanu na náměstí, vyhledejte v něm tabuli, na kterou napíšete, jaká vstupenka vám schází nebo přebývá, přidáte svoje telefonní číslo nebo čas a místo, kdy a kde budete k dispozici. Určitě se najde někdo, komu uděláte radost a vstupenku si od vás koupí nebo vám ji prodá, dá, příp. si ji s vámi vymění. red

Zpravodaj 87. Jiráskova Hronova 2017
Vydává organizační štáb.

Redakce:

Jana Soprová (jas), Jan Švácha (saj),
Vít Malota (vím), Jan Mrázek (jam),
Ivo Mičkal (foto), Michal Drtina (zlom),
Zuzana Vojtíšková – šéfredaktorka (zuv)

Stránky festivalu: <http://www.jiraskuvhronov.eu>

E-mail redakce: jhzpravodaj@gmail.com

Tisk: KIS Hronov Cena: 10,- Kč

TVOŘIVÉ DÍLNIČKY ADLABAR

SO 5. 8. Skládání francouzská záložka
NE 6. 8. Skřítek ze šišek
PO 7. 8. Mejdlička
ÚT 8. 8. Voňaví ptáčky
ST 9. 8. Keramické omalovánky
ČT 10. 8. Létající ptáci
PÁ 11. 8. Škrabošky
SO 12. 8. Prstová klapací zvířátka
Otevírací doba: denně 9–19 hodin
V průběhu konání JH možno v Adlabaru
vyrobiť originální pohlednici s pozdravem
z Hronova.

JH OČIMA ŘEHOŘE S.

Nepředpokládám, že máte v nabitém festivalovém programu chvíli, ale pokud ano, a už jste navštívili rodný domek Aloise Jiráka, Jiráskovo muzeum, Jiráskův park s minerálními prameny, krásné okolí Hronova a divadla máte plné zuby, pak můžete zajít do interaktivního muzea chytré zábavy „Pod čepicí“. Najdete ho v centru města u autobusového nádraží v druhém patře bývalé hotelové školy na adrese Čapkova 193.

Muzeum funguje od loňska, ale letos má novou expozici. Jmenuje se OKOKLAMY a stejně jako já klame tělem. Vyzkoušet si na ní nemůžete proměnu, ale to, jak jednoduše se dají ošálit vaše oči i mozky. Muzeum je vhodné pro děti i dospělé a je to místo poznávání, tvoření a vašich společných zážitků.

Text na uvedeném obrázku jistě lehce přečtete a mnohé další si můžete objevit přímo v muzeu.

Řehoř Samsa

V SUOIVSOLTSI S VZÝUKEMM
NA CMABRIDGE UINERTISY
VLŠYO NJAVEO, ŽE NZEÁELŽI
NA POŘDAÍ PSÍEMN VE SOLVĚ.
JEDNINÁ DLEŮITŽÁ VĚC JE,
ABY BLYA PNVRÍ A PSOELNDÍ
PÍMESNA NA SRPVÁÉN M
MSTÍĚ. ZYBETK MŽŮE BÝT
TOTÁNLI ŠEMS A MY TO SLÁTE
BEZ PORLBMĚŮ PEŘCEMTE. JE
TO PORTO, ŽE LDIKSÝ MEZOK
NETČE KDAŽĚ PENSÍMO, ALE
SVOLO JKAO CLEEK.

SPONZOŘI 87. JIRÁSKOVA HRONOVA

Wikov MGI, a. s. – generální partner

WIKOV

Dynamic Invest Group
Office Space Trutnov
Rosengart
EUROVIA
Marius Pedersen, a. s.
MATEX HK, s. r. o.
STRABAG
PRIMÁTOR, a. s.
COROLL, s. r. o.
Petr Maršálek
TSR Czech Republic, s. r. o.
Saar Gummi Czech, s. r. o.
RUBENA, a. s.
SOVIS
VAK
D-energy, s. r. o.
HAŠPL, a. s.
INS
Internet2, s. r. o.
DLNK, s. r. o.
Kafekára
DABONA, s. r. o.
REPARE TRUTNOV, s. r. o.
Broumstav
ZTS
Konica minolta
VEBA Broumov
Ráj PIVA Hronov
BEZEDOS
Pekařství U zvonu /Dörr/

mediální partneři

Radio BEAT
Radio COUNTRY
Radio Černá hora
Český rozhlas HK
Náchodský Swing
Hitrádio Magic